

Näyttelyn paras
oli welshin
B-kategorian
veteraanitamma
Polaris Jonquil
GB 41 W.

Poninäyttelyssä loistivat kiintotähdet

Valtakunnallinen Poninäyttely keräsi elokuun ensimmäisenä viikonloppuna yli 330 ponia ja pienhevosta Vermon raviradan keskusviheriölle. Kaikki kymmenen esillä ollutta rotua saivat myönteistä palautetta. Näyttelyn parhaiden valinnoissa welshin eri kategoriat menestyivät kirkkaimmin tuttuun tapaan.

TEKSTI JA KUVAT: MARIANNE ROIVAS

Vuoden 2005 Valtakunnallinen Poninäyttely käytiin tuuissa merkeissä. Lauantaina katsastettiin rotukehissä ja erillisessä Hippoksen kehässä nuoret ponit ja käytiin ratsastusluokat, sunnuntaina taas arvosteltiin maitovarsat ja aikuiset. Paras nuori poni, Suomessa syntynyt vuotias tamma Doyher Dragonfly, jatkoi lauantailta vielä sunnuntain BIS-kehään. Yksi rotu puuttui joukosta – vuonohevosten osallistuminen kaatui tänä vuonna ongelmiin tuomarin saamisessa paikalle.

Pääosa Poninäyttelyn roduista on kotoisin Brittein saarilta, ja tuomaristostakin puolet oli brittejä. Mrs. Barbara Stiles katsasti new forestit ja connemarat. Hän kiitti new forestien luustoa ja tyyppiä ja kehui erityisesti molempien rotujen nuoria poneja. Stiles ilmaisi myös ilonsa siitä, että näytettyjen ponien joukossa oli oikea tähti, 2-vuotias ori Puromaan Beam-light Menuett, jonka hän mieluusti

valitsi Vuoden Voittajaksi. Tuomarin kannalta on hänen mielestään epämiellyttävää, mikäli mikään poni ei erityisemmin erotu muista.

Shetlanninponien tuomarina toiminut Mrs Roweena Provan Skotlannista totesi ponien tason parantuneen hänen edellisestä Suomen-käynnistään shettisten rotunäyttelyssä Mustialassa vuonna 1999. Hän kiitti erityisesti rodun vuoden voittajan A.S. Namoradon mekaniikaltaan pyöriviä ja irtonaisia liikkeitä ja rotutyypillisyyttä.

Myös welsh- ja welsh part-bred-tuomari Mrs. Kathleen James oli ilahtunut suomalaisten ponien tasosta. Samoin russ-ponit arvioinut Tuula Pyöriä oli jälleen tyytyväinen rodussa tapahtuvaan kehitykseen. Koko näyttelyn kolmanneksi parhaaksi nousikin suomalaisomistukseen siirtynyt russiori Allgunnens Valdör, rodun paras jo viime vuodelta.

Suomenpienhevoset arvioinut Kirsi Lehtonen ilmaisi tyytyväisensä esitettyihin yksilöihin. Hänen mukaansa rotutyypit on saatu vakiinnutettua erittäin hyvin ottaen huomioon, miten lyhyt nykyisten pienhevosten jalostushistoria on.

Hippoksen kehässä nähtiin jälleen tasaisen laadukkaita poneja, useampia 25 pisteen 1-vuotiaita ja yli 40 pisteen ponejakin. Pääsääntöisesti ponit olivat hyvin kehittyneitä.

Loppukehien valinnat

Poninäyttelyn loppuksi, sunnuntai-iltapäivänä, valitaan koko näyttelyn parhaat ponit tuomarien antamien sijalukupisteiden perusteella. Welshit keräsivät tuttuun tapaan menestystä, ja kärkikahinoissa nähtiin tuttuja, show-meiningistä innostuvia poneja. BIS II-titteli meni koko näyttelyn vuosina 2001 ja 2003 voittaneelle, aina yhtä energiselle ja muhkealle Moon-delight Idefixille 6 WM. Varsinainen Best in Show -arvo meni veteraanitamma Polaris Jonquillille GB41 W, jonka liikkumista yhä 19-vuotiaanaakin seurasi ihastuksesta huokailien. Vuoden paras maitovarsa oli reippaan omatoimisen irtojuoksuesityksen järjestänyt welshin C-kategorian orivarsa Pont Y Mynydd Elfriniel.

Sijalukupisteisiin perustuvista loppuvalinnoista keskusteltiin tuomarien kesken. Sijalukuihin perustuvaa valintaa pidettiin yleisesti ottaen oikeudenmukaisena ja demokraattisena – parempana kuin jos tuomarit keskenään neuvottelisivat valinnoista. Kuitenkin myös pohdittiin, voivatko liikkeiltään vaatimattomammat rodut kuten new forestit tai rotuna tuntemattomammat suomenpienhevonon ja russ voittaa koko näyttelyä. Nykyinen systeemiin isoine kehineen

Parhaaksi suomenpienhevoseksi nousi 4-vuotias tamma Vuohimäen Silmu.

Connemarojen vuoden voittaja oli jalostusori Golddigger Laddie 9 C, ori joka paranee vanhetessaan kuin viini.

suosii welshien tapaisia ilmiömäisiä liikkujia. Toisaalta russ-rodun saavuttama kolmas sija kertoi, että pohjoismaisetkin rodut voivat loppukehässä näyttää kyntensä.

Poninäyttelyn järjestämisessä on rutiinia hyvässä mielessä. Paikka on vakiintunut Vermon keskusviheriölle, aikataulut pitävät ja esittäjät osaavat asiansa. Hyvinhoidetut ponit ruusukkeineen ovat ylellinen, kohottava näky. Yleisön sijoittumisessa on toki yhä ongelmia – parhaat hevuskuvat saa kieltämättä kehien ulkolaidalta, mutta turvallisuuden vuoksi yleisön todellakin olisi pysyttävä keskusalueella. Myös vastuuntuntoisia talkoolaisia kaivataan varmasti mukaan lisää – kun talkooväki on vähissä, ei ole suurikaan ihme että samat ihmiset joutuvat esiintymään monessa roolissa!

Yleisön näkökulmasta tulee myös mieleen ajatus, voisiko tuomarien kommentteja jotenkin saada yleisön tietoon. Muutamakin lause esimer-

kiksi luokkavoittajasta lisäksi kiinnostavuutta. Tällainen ei tietysti brittityyliin näyttelyihin kuulu, mutta yleisöä se voisi tuoda paikalle enemmänkin oppimaan rotutypeistä ja rakenteen sekä liikkeiden arvostelemisesta. •

BIS III-sijalla nähtiin pohjoismaisten poniroitujen edustaja, russori Allgunnens Valdör 23 RUSS.